

Zwanger

Beste Femke Halsema,

Hartelijk gefeliciteerd met je zwangerschap. Natuurlijk is dat geen onderwerp voor een column en natuurlijk hoor ik mij daar niet mee te bemoeien. Maar ik herinner mij nog hoe de politieke carrières van jouw twee illustere voorgangsters Andrée van Es en Ina Brouwer zo ongeveer voorbij waren toen zij een kind kregen en ik zou het jammer vinden als dit jou ook overkwam. Daarom bij deze een aantal overwegingen om dat te voorkomen.

Wees voorbereid op de enorme sociale druk in Nederland. Part time werken is hier niet zozeer een recht waar je gebruik van zou kunnen maken, part time werken is voor moeders de norm. Bij je entree in de wereld van het ouderschap zul je merken dat het met de veronderstelde morele pluriformiteit in Nederland (waar je als politica gloedvolle toespraken over hield) heel erg meevalt. Vrouwen die aan het eind van hun bevallingsverlof verzuchten dat zij snakken naar hun werk worden vreemd aangekeken. Datzelfde geldt voor moeders die meedelen dat zij beslist niet van plan zijn ouderschapsverlof op te nemen, omdat zij na de geboorte van hun kind weer voltijds aan de slag willen. Als je je kind langer dan drie dagen per week (de ongeschreven norm in Nederland) naar een kinderdagverblijf brengt zul je geconfronteerd worden met het feit dat zelfs de leidsters op de crèche daar vraagtekens bij zetten. Dat wreekt zich als je zit te tobben over je kind. Steeds als hij of zij ziek of humeurig is zul je je afvragen of dat soms komt omdat jij niet de hele dag boven de wieg hangt. Je gaat enge publicaties van pedagogen lezen over veilig en onveilig gehechte kinderen en je vraagt je af of jouw baby wel een band met zijn moeder kan opbouwen.

Wees erop voorbereid dat het in zekere zin nog erger wordt als je kind naar school gaat. De gemiddelde Nederlandse school eist een enorme betrokkenheid van de ouder. Om de haverklap zul je worden geconfronteerd met Taakjes die de Betrokken Ouder voor de school verricht. Wilt u computermoeder worden op maandagmiddag? Leesmoeder op donderdag? Nee? Mogen we dan een beroep op u doen om te komen helpen bij het lentefeest, het kerstfeest, de lampionoptocht, het lustrum, het midwinterfeest of de sportdag? Ook niet? Kunt u dan rijden als wij met de klas naar de kinderboerderij of het museum willen? Kunt u decors verven voor het schooltoneel? U kunt toch zeker wel iets? De crèche twijfels worden in deze periode vervangen door naschoolse opvang twijfels: is dat wel goed voor mijn kind, om na school in groepsverband nog ergens anders te gaan spelen? Bestaat er niet zoiets als een kinderlijk recht op een kopje thee na schooltijd, samen met moeder?

Laat je niet gek maken. Een week heeft 168 uur. Als je veertig, vijftig of zelfs zestig uur blijft werken zijn er nog heel veel uren over die je doorbrengt bij je kind. Ouders die opmerken dat kinderen in die tijd slapen hebben de doorwaakte nachten uit de baby- en peutertijd van hun eigen kroost verdrongen. Een doorsnee baby biedt zijn ouders ruim gelegenheid tot *bonding* in het holst van de nacht of bij het krieken van de dag.

Laat je niet bang maken. Er hebben ons nooit geluiden bereikt uit Frankrijk, België of Scandinavië dat kinderen daar massaal ongehoorzaam, ongelukkig of onveilig gehecht zijn, terwijl vrouwen daar toch heel vaak voltijds blijven werken. Informeer eens voorzichtig of de treinterroristen uit Lutjebroek twee voltijds werkende ouders hadden.

En bedenk dat je als politica ook beter kunt worden door het ouderschap. Zeker, je zult wat meer nee zeggen op verzoekjes om deel te nemen aan een forum hier, een spreekbeurt daar en een interview weer ergens anders. Parlementaire werkbezoeken aan de Antillen zul je liever overdoen aan een fractiegenoot. Daar staat echter tegenover dat je ervaringswijsheid opdoet op een aantal gebieden. Begrijp me goed: er is niets mis met werkbezoeken aan scholen, crèches, speeltuinverenigingen en consultatiebureaus. Er is niets mis met statistische gegevens over de voor- en nadelen van de thuisbevalling en de ruggenprik of de behoefte van

vrouwen aan prenatale diagnostiek. Er is niets mis met een rapport van de werkgroep Dagindeling, met de Emancipatiemonitor van het Sociaal Cultureel Planbureau en met studies van de Onderwijsraad of de Inspectie over de kwaliteit van onze basisscholen. Ik zeg ook niet dat je tot andere inzichten komt als je zelf met verloskundigen, gynaecologen, kraamzusters, crèches, consultatiebureaus, scholen, naschoolse opvang en de beruchte combinatie van werk- en zorgtaken in de weer gaat. Het is niettemin wel verrijkend als je de informatie uit werkbezoeken en onderzoeksrapporten 'van binnenuit' kunt toetsen.

En het is goed voor de Nederlandse vrouw om te zien dat het moederschap best te combineren is met een veeleisende functie als partijleidster en fractievoorzitster. Ga alsjeblieft niet lopen filosoferen over part time partijleiderschap of duo-fractievoorzitterschappen. Geniet van je verlof, krijg een prachtige baby, maar kom daarna vooral weer terug in de politiek.